

TOLNAI OTTÓ

A kisinyovi rózsza

Első könyv, második rész

A lüke fiú még be-betér
az elfekvőbe
a zárban felejtették a kulcsot
be-betér
áll az üres elfekvőben
mit csinálsz az üres elfekvőben
állok az üres elfekvőben
a radiátorok még ragadnak
zebrák futnak át
csörtetve az üres elfekvőn
hozzányomta a hátát a lüke fiú
mert hát fázok is
a frissen festett radiátorhoz
hozzányomta a hátát
és most én is velük futhatok
a zebrákkal csörtetek
itt fenn
hol már nincsen fennebb
nincsen padlás
nincsen padlásfeljáró
valaki örökre felhúzta a létrát
itt fenn
hol már nincsen fennebb
átszaladhatsz mind az üvegen
a teremtő még csak most fújja
a teremtő üvegfújó civilben
uzsgorodban kezdte
muránóban folytatta
szeretett mesélik ezra pounddal
az uzsorakamatról vitatkozni

de síküveget is vasal
300 fokos ónfürdőben
igen a teremő most is ott lubickol
a 300 fokos ónfürdőben
kétes nőszemélyekkel orosházán
átszaladhatsz a zebrákkal
mint szappanbuborékon az üvegen
a lüke fiú még be-betér
az elfekvőbe
a zárban felejtették a kulcsot
be-betér
áll az üres elfekvőben
mit csinálsz az üres elfekvőben
állok az üres elfekvőben
beletemetem arcom
a gobelinrongyika forró kis
befejezetlen tájkába
ott futnak át a zebrák
a befejezetlen gobelinrongyika
kis forró pusztáján
ballangók versenyeznek velük
hívatott az igazgatónő
azt hittem indignált
és majd megint lila fonálért zavar
de a kisinyovi béla bácsi elmagyarázta
a fekete-tengeren nincs azúr
a fekete-tengeren sosem is indignáltak
az alkonyok
csak az óceánokon indignáltak
ha a könyvelő behúz az írógéphe
lubickolhatok én is az indigóban
elzavart hozzak cikóriát
mert azóta sem ivott
olyan jó cikóriát
és elővette a rubintos kalaptűt
és átdöfte vele a szürke állományt
mert a barátom is főbe lőtte magát
és semmi baja sem lett
mert a szürke állományt lőtte át
ibis redibis peribis

egy női kalapnak nem szabad
ide-oda billegnie a fej labdáján
nem fújhatja el szél se szélvihar
át kell döfni a rubintos kalaptúvel
át a szürke állományt
kértem egyszer én tehessem fel a kalapját
kértem egyszer átdöfhessem a szürke állományt
azt mondta te kis samuráj
a kisinyovi béla bácsi azt mondta
az igazgatónő nem azt mondta samuráj
hanem azt hogy te kis számár
és átszalasztott cikóriáért
és átszaladtam cikóriáért
és hoztam a cikóriát
és ittuk a cikóriát
és a cikória illata beszivárgott
a többi elfekvőbe is
és volt aki felkönyökölt
és azt mondta cikóriaillatot érez
és ez volt az élet
mert szép a büdöske
meg az estike illata is szép
meg a friss tehénganyé illata
meg az osztriga
sós spermaillata is szép
de a szép élet titka éppen ez
senki sem ismeri az élet titkát
mert (mint szent-györgyi mondta)
mindenki azt hiszi bonyolultabb
az élet titka bonyolultabb
jóllehet egyszerűbb
az élet titka egyszerűbb
senki sem ismeri az élet titkát
mert a szép élet titka az
cikoriaillata van
és ittuk a cikóriát
és sorban felkönyököltek
a halódó nénikék
és sorban felkönyököltek a halódó bácsikák
fel a kisinyovi béla bácsi is

pedig ő béna
sorban felkönyököltek az elfekvőkben
és azt mondták cikóriaillatot éreznek
és azt mondták ez volt az élet
és azt mondták milyen szép volt az élet
cikóriaillata volt
uzsgorod mondta az egyik
már nincs is olyan messze kisinyovtól
a lüke fiú még be-betér
az elfekvőbe
a zárban felejtették a kulcsot
be-betér
áll az üres elfekvőben
mit csinálsz ott az üres elfekvőben
állok az üres elfekvőben
mert még mindig rádiózik a radiátor
a kis madárcsontú zenetanárnő
az ezüst kávéskanállal
mintha még mindig ütögetné
mintha még mindig ütögetné a radiátort
úgy halt meg a radiátort ütögetve
úgy ölelte mint egy hárfát
mit ölelgetett úgy mint egy hárfát
a halált ölelgette úgy mint egy hárfát
a halált mint egy hársfát
én nem vagyok hársfa
mondta a halál
jöllehet a radiátort ölelgette
a hideg radiátort
az elfekvőket sosem is fűtik
állok az üres elfekvőben
miért is fűtenék az elfekvőket
ölelgetem a frissen festett radiátort
én nem vagyok hársfa mondta
én zebra vagyok mondta
én is zebra vagyok mondtam
állok az elfekvőben
a könyvelő meg hallom a falon át
regnálja az igazgatónőt
a szürke állományon át

ki-behuzigálja a rubintos kalaptút
lehúzza literes bugyiját
ha korán megunja a regnálást
én folytathatom
le-föl huzigálhatom literes bugyiját
ki-behuzigálhatom a rubintos kalaptút
jóllehet azt mondja
az a lába között már nem a szürke állomány
és azt mondja te kis szamuráj
és átszalaszt cikóriáért
és én átszaladok cikóriáért
és hozom a cikóriát
és isszuk a cikóriát
és a cikória illata beszivárog
a többi elfekvőbe
és akkor azt mondja az igazgatónő
lenne egy misszió
igaz kicsit messze
a misszionáriusok mindig messze mennek
noha az a bácsi ott az elfekvőben azt mondta
hogy uzsgorod
trockij körösztapa is megfordult uzsgorodban
egy francia bányában dolgozott
az idegenlégióba készült
de a spanyol polgárháborúba küldték
onnan meg egyenesen uzsgorodba
azt mondta az a bácsi az elfekvőben
uzsgorod
már nincs is olyan messze kisinyovtól
mindig is azt a távot szerettem volna forszírozni
uzsgorod és kisinyov között
most forszírozhatod mondta az igazgatónő
most majd forszírozhatod kis szamuráj
mert a trockij körösztapa japánon körösztül jött haza
meg hát az is csak most tudódott ki
az a diplomatatáskás román roma
a bolhapiacról
aki azúr ágyneműt
meg hajlékony evőeszközt árul
abban a diplomatatáskában

szintén kisinyovi illetőségű
viszont az a másik
aki a krokodilbőr diplomataatáskát vitte
az nem bánáti hanem alighanem bajsai
és az is most sült ki
nem nemzeti alapon herélték ki
se nem nemzeti alapon herélte ki magát
hanem az uzsorakamatból kifolyólag
azt mondták ha jár a szánk
kimiskárolják az egész utcát
ki mind a két oldalát
egy kimiskárolt utca
az egyik oldalon eperfák
a másikon meg bodza
és akkor azt mondja az igazgatónő
kis szamuráj lenne egy misszió
mondtam uzsgorod már nincs is olyan messze
istenem már nincs is olyan messze kisinyoutól
gondoltam vissza kell vinni kisinyovba
a hajlékony evőeszközzel tele diplomataatáskát
komoly misszió
mindig is olyan költő szerettem volna lenni
messzi misszióval
vissza a hajlékony evőeszközzel teli krokodilt
vissza a foszló azúr ágyneműt mind
vissza kell vinni kisinyovba
már virágzik a kis szilvafa a bódé előtt
a bolhapiacon
azt mondta most ne cikóriáért ugorjak
se a diplomataatáskákkal ne cipekedjem
tele hajlékony evőeszközzel
mielőtt szádhoz ér
tele leveskével lebiggyed a kanál
őt is ki kellett volna herélni
úgy diplomatikusan
ne a foszló azúr ágyneműt vidd vissza
hanem a jerikói rózsát
azt vidd vissza a kisinyovi rózsát
szép misszió mondta a lüke gyerek
szép misszió visszavinni kisinyovba

de a könyvelő nem adja az útiköltséget
hiába mondom uzsgorod
már nincs is olyan messze kisinyovtól
mert közben az aggok pénzét kiadta
uzsorakamatra
az igazgatónót regnálja
a szürke állományon át
ki-behuzigálja a rubintos kalaptút
lehúzza literes bugyiját
ha korán megunja a regnálást
a lüke fiú folytathatja
le-föl huzigálhatja literes bugyiját
ki-behuzigálhatja a rubintos kalaptút
jóllehet azt mondja
az a lába között már nem szürke állomány
és azt mondja te kis szamuráj
és átszalasztja cikóriáért
de a lüke fiú nem szalad át cikóriáért
csökönyös kis szamár
várja misszióját
a kisinyovi béla bácsi majd segít neki
visszagörgesse az öklömnyi ballangót ----
persze az már egy másik költemény
témája
és talán az is megint egy másik költemény
témája lehetne immár
(ki hinné a tiszta költészet is ilyen
a tiszta költészet is ilyennyire tematikus)
egy másik költeményé melyben kisülne
én lennék az a lüke fiú
akit az igazgatónő átszalaszt cikóriáért
és ő szalad cikóriáért
és hozza a cikóriát
és isszák a cikóriát
és a cikória illata beszivárog
a többi elfekvőbe
és van aki felkönyököl
a kisinyovi béla bácsi is felkönyököl
pedig ő béna
és azt mondja cikóriaillatot érez

és ez volt az élet
mert szép a büdöske
meg az estike illata is szép
meg a friss tehénganyé illata
meg az osztriga
sós spermaillata is szép
de a szép életnek
ez a titka
senki sem ismeri az élet titkát
mindenki azt hiszi bonyolultabb
jöllehet egyszerűbb
az élet titka egyszerűbb
senki sem ismeri az élet titkát
mert a szép életnek ez a titka
cikóriaillata van
és akkor tényleg én lennék a lüke fiú
mint a vak vigh tibike
meg azúr bazedovjával a batta jonathán
mert a bolondkórházban is van elfekvő
akkor tényleg én lennék az a lüke fiú
mert én szoktam átugrani cikóriáért
mert én vagyok a cikóriás lüke fiú
mert ha nem jutsz el uzsgorodon át
a jerikói rózsával kisinyouba
marad még kis szamuráj
marad még egy misszió
kis szamár
mindig is olyan költő szerettem volna lenni
messzi misszióval
ha meghalok az elfekvőben
húzd le rólam a literes bugyit
és gyömöszöld a lábam közé
és majd ha nedvesség éri
pára szítál
harmat száll
hó szállingózik
felébred a szemérmem
magától kinyílik
kinyílik a lábam között
a jerikói rózsá semmis bokra

magától nyílik ki kis számár
és szaladj át
cikkakban szaladj el ne üssön valami
hozz még utoljára egy kis cikóriát
és szaladok máris
cikkeakban szaladok
az óriás kertitörpék között
mert én vagyok a cikóriás
én vagyok a cikóriás lüke fiú
én a cikornyás költő
messzi-messzi misszióval.

